

[Chr. Nielsen.]

castle" og forsøger at dække sig bag det betænkelige, der ligger i denne Lovgivning, idet han fastslaar, at denne Sætning nu ikke mere gælder i Danmark, vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at i mange Aar har den Sætning været ude af Kraft for Tusinder og atter Tusinder i dette Land. Og det er jo ikke længe siden, det ærede Medlem havde sin Virksomhed i Københavns Magistrats 3die Afdeling, der beskæftiger sig med sociale Spørgsmaal. Det ærede Medlem ved derfor, at Tusinder og atter Tusinder af Familier og unge i Dag bor og gennem en Aarrække har boet sammenstuvet under forfærdelig smaa Forhold, saa at Privatliv og Hjem for disse Mennesker har været en Saga. Det er forkert at paaberaabe sig Hensynet til Privatlivet, naar det som her drejer sig om at foretage et Indgreb over for dem, der bogstaveligt talt svømmer i Værelser. Naar det ærede Medlem saa yderligere tilføjer, at i Københavns Kommune er der rigeligt med Værelser, i Herbergerne staar der hver Nat Værelser ledige, forstaar jeg ikke Logikken i denne Betragtning.

Det ærede Medlem gør sig til Forsvarer for Privatlivet, men det er dog en Kendsgerning, at netop den Omstændighed, at der paa en Række Herberger staar Værelser ledige, skyldes, at de paagældende, som bor i Jernbanevogne og andre Steder, ikke ønsker at indlogere sig paa Herberger, hvor deres Færden i enhver Henseende underkastes Opsyn og Anvisninger.

Venstres ærede Ordfører (Jens Jensen) var ogsaa bange for Lovens Virkninger og udtrykte bl. a. personlig det Haab, at Esbjerg maatte blive undtaget, fordi Esbjerg Kommune paa visse Omraader har ført en klog Boligpolitik. Jeg tror dog afgjort ikke, det ærede Medlem kan føre Bevis for, at denne By kan opstilles som et Forbillede. Det er ikke mere end nogle faa Dage siden, vi gennem Dagspressen blev bekendt med, at en hjemløs Familie i Esbjerg, hvor Hustruen var gravid, havde maattet indlogere sig i en Bilgarage, hvor Barnet nu havde set Dagens Lys. Naar der hersker saadanne Forhold i Esbjerg, tror jeg ogsaa nok, Esbjerg trænger til at komme ind under mere faste Rammer paa dette Omraade, end Tilfældet er i Dag.

I øvrigt gælder det saavel for Ungdommen som med Hensyn til Boligspørgsmaalet i Almindelighed — og her er jeg enig med de ærede Ordførere, der har udtrykt sig saaledes —, at det, det drejer sig om, er i

første Række at faa bygget. Men, naar det er en Kendsgerning, at der vil gaa adskillige Aar, før Boligbyggeriet blot svarer nogenlunde til Behovet for Boliger, finder jeg, at vi paa dette Omraade maa gaa frem nøjagtig som paa andre Omraader, hvor der er Væreknappe, og hvor man har knæsat det Princip, at Varerne rationeres. Det samme maa finde Sted for Boligernes Vedkommende, og jeg synes, at de beskudte Krav, dette Lovforslag stiller, ingenlunde burde give Anledning til, at man stiller Sagen op, som om der skete et Brud paa meget vigtige Principper. Jeg finder, at Loven vil være utilstrækkelig til at løse den Opgave, der foreligger.

Ministeren for Byggeri og Boligvæsen (Kjærbøl): Jeg takker de ærede Ordførere, som har givet Tilslutning til Lovforslaget, selv om det for nogles Vedkommende har været med en vis Betænkelighed.

Til det ærede Medlem Hr. Chr. J. Hansen vil jeg gerne sige, at jeg regner ikke med, at jeg skal blive erindret langt ud i Fremtiden — det skulde da være, fordi jeg ikke kunde indfri de Forventninger, jeg ved, der bliver stillet til mig, og som er ganske overdrevne. Den Omstændighed, at jeg fik klaret Flygtningeadministrationen nogenlunde, kan nemlig ikke berettige til at tro, at jeg skulde have Mulighed for paa samme Maade at klare det store Problem, der her er Tale om. For det første havde jeg med Hensyn til Flygtningeadministrationen en i enhver Henseende ubegrænset Myndighed til at foretage mig det, som jeg ansaa for nødvendigt for at klare det Problem. En tilsvarende Myndighed har jeg slet ikke her. For det andet foreligger der, hvad Løsningen af Boligproblemet angaar, en hel Del Faktorer, som slet ikke var til Stede, da det gjaldt om at faa Flygtningespørgsmaalet klaret. Jeg nærer altsaa ingen Illusioner i Retning af et godt Eftermæle som Boligminister, og jeg vil gerne sige, at netop den Omstændighed, at man stillede visse Forventninger til mig, har gjort, at jeg var betænkelig ved at overtage denne Post. Jeg har altsaa gjort det under en vis Pression, og saa haaber jeg at faa det mest mulige ud af det. Lykkes det ikke at faa Problemet tilfredsstillende klaret, skyldes det i alt Fald ikke Mangel paa god Vilje.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Chr. J. Hansen sagde, at her er Tale om at gribe ind paa et meget ømfindeligt Omraade, og det samme har ogsaa andre